Midem seninle dolu/ Ber de Leavenworth nanesiyle/ çıkacağım şimdi dışarı/ Ve dayılanacağım / Söylediğin yalanlarla / Nasıl alçalabilirsin böyle / Leş gibi içki kokan / Tanımadığın biriyle / Dün gece eve dönerken / Old Crow'ın beşinci kadehi ile dolmuşum / Annene gideceğini söyleyen sen / Hangi cehennemdesin / Gecelerden sıyrılıp, giderken / Düşünmezsin akıl edeceğimi / Leş gibi içki kokan tanımadığın biriyle / İddiaya girerim seninle / Oklahoma üstüne, şimdiden / Köpekler bağırışıyorlar / Sen ise kızgınlıkla alnını kırıştırmışsın / İşte buldum artık izini , peşindeyim senin / Leş gibi içki kokan / Tanımadığın birinden (Tom Waits/ Bir yağmur köpeği/ leş gibi içki kokan biri) + Mevsimlerin tadı yok / baharım sende kaldı (Erkin Koray) + Siyasal erdem yurt sevgisidir, yurt çıkarlarını kişisel çıkarların üstünde tutmadır, sürekli olarak kendinden, bencillikten, tutkulardan, hırs ve isteklerden, aç gözlülükten fedakarlıktır, siyasal erdem yasalara saygıdır. Yasalara saygının bittiği yerde demokrasi bozulmuştur, devlet tükenmiştir. (Montesquieu) + Elimde sarı madenden bir boru / gidiyorum katarın gfttiği yere doğru / yine de sen yürü yavrum / gerisi beter, gerisi malum (Erkin Koray) + Tek başlarına ya da ikişer ikişer / Seni gerçekten sevenler / Bir aşağı, bir yukarı dolaşıyorlar duvarın dışında /Bazıları elele / Bazıları gruplar halinde / Kanayan yürekler ve sanatçılar da / Yerlerini alıyorlar / Ve onlar her şeylerini verdiklerinde sana / Bazıları sendeleyip düşebilir herşeyden sonra çünkü / Kolay değil yüreğini savunmak, sapıklara karşı (Pink Floyd/ The Wall/Duvarın Dışında)+ - O adamla ortak neyimiz var ki? diye sordu. Ben hayatı seviyorum, o ölümü. Ben " sevmesini biliyorsan, güneş doğmuş ya da batmış ne umurun?" diye yazıyorum. O ise adamlarına aşkı, musikiyi, şiiri, şarabı ve güneşi yasak ediyor. Bir de üste üstelik cennet vaad etmeye kalkışıyor. İnan bana, kalesi cennetin kapısı olsaydı, asla ayak basmam. (Amin Maalouf / Semerkant) + Tuzlu olsun/ buzlu olsun (Erkin Koray) + Baka kalırım giden geminin ardından/ atamam kendimi denize / dünya güzel / serde erkeklik var / ağlayamam (O.V.Kanık)+ Bir cevap buldum mu sorulara / Yiğitlik de var serde (Erkin Koray) + **Cennet de Cehennem de senin içinde (Ö.Hayyam)** + Adam - hem ben bu konuda yalnız da değilim... benim türdeşlerim dünyanın her yerinde... ben burada ağaç keserim, diğeri toplu çalışarak orman yakar... bir başkası sanat eserlerini yok eder, kitapları yakar... diğer bir cinsimiz kendi türünü yoketder ... teorisyen olanlarımız bütün bilgi ve becerilerini kitle imha silahları yaratmak için kullanır... en sonunda da hepimiz birleşip dünyayı yok ederiz...(A. Kurbağa/ Sayı 1.)

+ Yaradılanı severiz / Yaradandan ötürü (Yunus Emre) + Adımız miskindir bizim / Düşmanımız kindir bizim / Biz kimseye kin tutmayız / Kamu alem birdir bize (Yunus Emre) + Voldan geçenler varda/ Her akşam gelenler nerde (Erkin Koray) + Birbirimize vitaminler moraller verdik / İçimizdeki şeytanlara zülfikarlarla saldırdık / Göz yaşlarımızı bitti mi sandın (MFÖ) + Birden dursun istersin / seneler olunca mazi (Erkin Koray) + *Daha küçükler eşit olmak, eşitler ise daha büyük olmak için ayaklanırlar (Aristotales)* + **Sanatın yuvasında da tıpkı devrimin yuvasındaki gibi akla hayale gelmez bitli manyaklar kaynaşıyor; ne bulaşıkçı olarak iş bulabildikleri, ne de Cezanne gibi resim yapabildikleri için coca-colada teselli arıyorlar. içinde bulunduğun kalıp seni istemezse yapılacak tek şey yeni bir kalıp için dua etmek ya da çalışmaktır. sonra bu yeni kalıbın da seni istemediğini fark edersen, niye bir yenisi olasın? herkes kendince memnun olur. (C.Bukowski/ Kasabanın en güzel kızı/Pis bir moruğun notlarından seçmeler)** +

Dans et...Dans et...
(Red Kid)

Dövme yapturacaktım pazuma/"Dövmeli bu DÜRZÜLERİ" diye/Caydım sonra/ Bu DÜRZÜLER dövmekle bitmez ki (Can YÜCEL/Seke Seke/Caydım) + Bütün gece ağladım martılar kucağında/ Yosun tuttu gözlerim yalnızlar rıhtımında (Erkin KORAY) + Masum olduğumu ispat edemem, çünkü yüklenen suçun ne olduğunu bilmiyorum. Suçum olmadığını ispat edemeyince de suçlu sayılıyorum. Görüyorsunuz ya bir çıkmazın içindeyim. (Frantz KAFKA/ Duruşma)+Öyle bir geçer zaman ki/ Dediğim aynıyla vaki (Erkin KORAY) + Ya! evet! Zaman yeniden belirdi; Zaman hükümdar, zaman hüküm sürüyor şimdi, çirkin ihtiyarla birlikte bütün o şeytansı topluluğu geri döndü. Anılar, Pişmanlıklar, İspazmozlar, Bunaltılar, Karabasanlar, Öfkeler, Bunalımlar. İnanın bana, saniyeler güçle, görkemle belirdiler şimdi, saatten fışkırdıkça - " Ben yaşamım, katlanılmaz, amansız Yaşamım!" diyor her biri. İnsan yaşamında bir müjdeyi veren, herkeste anlatılmaz bir korku uyandıran müjdeyi veren bir tek Saniye vardır. Evet! Zaman hüküm sürüyor; gene başladı zorba yönetimine. Sanki öküzmüşüm gibi sopasının iğnesiyle itiyor beni:- "Deh, deh, be eşşek! Terle bakalım, tutsak! Yaşa bakalım, cehennemlik!" (Baudelaire/Paris Sıkıntısı/İki kişilik oda)+ Tek Başınasın (Erkin KORAY)+ Nereye dönersen dön kıçın hep arkanda kalır (Anonim)+ Sopa mopa kar etmiyor/ Taş kafana (Erkin KORAY)+ Böyle azgınlıkları vardır halkın;/ Her ülke nefret eder komşusunun tanrılarından/ Ve inanır gerçekliğine yalnız kendi tanrılarının (Juvenalis) + Sus konuşuyor krallar (Erkin KORAY) + Kral " adaletinin satın alınamayacağının "," adaleti değiştirmeyeceğine", hiç kimseye karşı " hak ve adaleti yerine getirmekten kaçınmayacağına" söz vermiştir. (Magna Carta/ Mad. 40) + İlahi morluk/ Nedir bu zorluk (Erkin Koray)+ -Güçsüz olma hakkını kullanmana fırsat vermemeye çalışarak (A.Kurbağa/ sayı 4)+ Çok derinlerde geziniyorsun (Erkin KORAY)+ **Bir kentin mutluluğu hergün: küçük bir çocuğa işkence yapılmasına bağlı olsaydı, kent halkı ne yapardı.** (Dostoyevski) +Kuşlar etsin yüreğine (Erkin Koray) + **Ben Kemal... geliyorum.../(Cüneyt Arkın)+** İllaki muhabbetimiz şalgamlı olsun(Erkin Koray) + Sonra birşey öğrendim, bu olanlara gülmeyi (A.Kurbağa Sayı 3)

mezarlarınıza tüküreceğim/ Boris Vian

t.yüksel

AKSAK KURBAĞA

uyku-suz dergi

SAYI : 5
Ekim 1998

ayda bir yayım-lanır
(şimdilik)

FİYATI
250.000 TL
(KDV dahil

monolog

köpekleri saldıkları zaman zincirlerinden

hiç durma bütün gücünle koş

ama koşarken de yukarıya bakmayı unutma

çünkü kanatlı domuzlarda havada olacak

git buradan... kaç... bütün gücünle uzaklaş... ve sakın tökezleme

çünkü hiç acımazlar sana

yalnızlar rıhtımına çıkaracak yol seni...

ve orada tek başına kalacaksın bunu unutma

kaybedenler klübünde yerini almak veya almamak senin elinde

eğer yüzleşmeye korkuyorsan kendinle, bunu hiç deneme..

bırak kendini köpeklere ve kanatlı domuzlara...

ruhunu parçalara ayırdıkları zaman efendileri çeker zincirlerini

T. Yüksel

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her PERŞEMBE bayilerde...

HAYATIN ÇALIMI

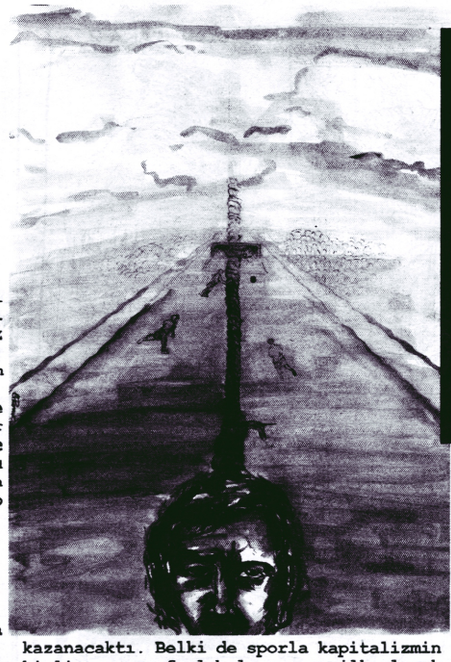

Gene aynı şekilde İstanbul Spor'da hafızamda kalan klüplerdendi. Şimdilerde Star TV'nin sahibi Cem Uzan'ın aldığı İstanbul Spor'u ben gol kralı Cemil Turan'dan hatırlarım. Kaç yılıydı şimdi hatırlayamam ama lig düşen bir takımın gol kralı çıkartması trajikomik tarihselliği ile hafızama yerleşmiştir. Lig sonlarına doğru gol krallığına adım adım giden İstanbul Spor'lu Cemil Turan, ligin sonuna doğru Fenerbahçe tarafından kaçırılacaktı. Böylece İstanbul Spor lig düşerken Fenerbahçe bir golcü kazanacaktı. Belki de sporla kapitalizmin kirli ama sınıfsal bulaşmasını ilk olarak o gün yaşıyordum. O eskilerin "Şimdiki futbolcular forma aşkıyla oynamıyorlar, nerde o Lefter'ler, Baba Şükrü'ler" demelerinin ardındaki hayıflanmayı yavaş yavaş anlıyordum.

Artık soğuk savaş yıllarımı demeli yoksa klinikleşmiş tanımı ile 80 öncesi mi demek gerekiyor bilemiyorum. İsterseniz biraz daha karmaşaya katkı yapıp yeni ve uzun bir tanım ile yazıya başlayalım ki uzun görünsün. (eh vinyet; yani yazıyı destekleyen resimin de bir tane olduğunu göz önüne alırsak)... Bugünler de iyicene suyu çıkan globalizmin ülkemize yansısı olan 12 Eylül faşizminin sonucu Özalist kirlenmenin başlangıç yıllarından öncesi. Eh hani bir yazı böylesi dallanıp budaklandırılarak başlanabilir.

Yazının konusu futbol olunca, futbolculara özgü ' vakit geçirme ' yöntemini ister istemez uyguluyor insan. Tabi onların ki maçın sonunda ''aman gol yemeyelim, bir iki dakika kalmış'' diyerek vakit geçirip beraberlik ya da galibiyet korunur. Oysa bizim ki daha başından mızıkçalık etmekten farksız. Eh ne yaparsınız futbol hakkında yazınca ister istemez onun tekniklerini ya da üç kağıtlarını kullanıyorsunuz.

Hani o siyah beyaz televizyonun bile hayatımıza girmeyi yeni yeni denediği yıllar. O zamanlar sol oyların yüzde 40'ları aştığı günleri yaşıyor. Sol ve sağ kavramları yerli yerine oturuyor ve daha içi boşaltılmış kavramlarla yaşamımızı şekillendirmeye çabalıyoruz kendi düşün olanaklarımızla... Belki de böylesi politizeleşmenin sonucunda bazen aşağılama, bazende lümpenvari bir delikanlı övünme ile,

-Ne sağcıyım, ne solcu!... Futbolcuyum futbolcu.

diye dillere dolanan toplumsal bir kesim tanımlanırdı.

İstanbul'da üç büyükler gene vardı. Ama '3 büyük' lafı kullanılırmıydı (?) hatırlamıyorum bile.... Çünkü İstanbul'da, Vefa, İstanbulspor, Beykoz gibi birinci lig takımları da vardı. Babamın BJK'liliğine rağmen, annemin ve yeğenlerimin GS'liliğine özenerek cimbomlu olmuştum. Fakat kardeşimin çocukluğu dedemlerin yanında geçtiği için, o semtin takımı olan Vefa Spor'luydu. O küçümen haliyle "Yefa, Yefa" derdi. Kardeşimin takım taraftarlığı yaşadığı yerle özleşmişti. Aynı şekilde benimde GS'liliğimin diğer büyük nedeni de evimizin karşısında boğaza paralel uzanan "Galatasaray Adası"ndan da kaynaklanıyordu. Vefa birinci lig'den düştü ama kardeşimin Vefa Spor taraftarlığı gene de sürdü. Aslına bakılırsa babamında ikinci klübü, Vefa Liseli olmasından dolayı Vefa Spor'du. Sözün özü, 3 büyük dışında da nice spor klübü vardı hayatımızda, o yıllarda....

Gene aynı şekilde İstanbul Spor'da hafızamda kalan klüplerdendi. Şimdilerde Star TV'nin sahibi Cem Uzan'ın aldığı İstanbul Spor'u ben gol kralı Cemil Turan'dan hatırlarım. Kaç yılıydı şimdi hatırlayamam ama lig düşen bir takımın gol kralı çıkartması trajikomik tarihselliği ile hafızama yerleşmiştir. Lig sonlarına doğru gol krallığına adım adım giden İstanbul Spor'lu Cemil Turan, ligin sonuna doğru Fenerbahçe tarafından kaçırılacaktı. Böylece İstanbul Spor lig düşerken Fenerbahçe bir golcü kazanacaktı. Belki de sporla kapitalizmin kirli ama sınıfsal bulaşmasını ilk olarak o gün yaşıyordum. O eskilerin "Şimdiki futbolcular forma aşkıyla oynamıyorlar, nerde o Lefter'ler, Baba Şükrü'ler" demelerinin ardındaki hayıflanmayı yavaş yavaş anlıyordum.

Gün geçtikçe 'üç klüp' ayrılıyordu İstanbul'da daha da devleşerek. Trabzon Spor'un o ilk çıkışı ve üç büyüklere meydan okuması hepimizi şaşırtmıştı (eh birazda bıyık altından mutlu etmişti).

Benim futbol taraftarlığıma gelince "Gitmesekte görmesekte o köy bizim köyümüzdür" mantığındaydı. Hayatım boyunca hiç bir futbol maçına gitmedim, Stadyum'u ise ilk defa 32 yaşında o da bir rock konserinde gördüm. Hoş bu görüşte tribünden değil de saha içindendi. Küçüklükten beri hep Taksim'den Dolmabahçe'ye inerken stadın kıyısından göründüğü kadarıyla büyüleyici idi. Hala trübünden görünüşün kimbilir ne muhteşem olacağını düşünür dururum.

Lise yıllarımdı sol görüşlü olduğunu bildiğim bir arkadaşımın elinde Tercüman gazetesi görmüştüm. Tercüman sağ perspektifli bir gazeteydi, dolayısı ile şaşırmıştım. Arkadaşıma şaşkınlığımı belirtince, spor sayfasını okumak için aldığını söylemişiti. O dönemin gzetelerinden Milliyet ve Tercüman'ın spor sayfaları iyiydi. Hatta gene o dönemlerde okuma alışkanlığı pek olamayan insanlar için, "O gazete okur ama arka sayfasını okur" derlerdi. O günkü spor basınıda şimdiki gibi sadece futbola değil, diğer dallara da yoğun yer verirlerdi. Yıl sonu düzenlenen 'yılın sporcusu' anketlerinde boksör, güreşçi, yüzmeci hatta hatta eskrimci bile aday olur ve okuyucudan oy'da alırdı.

Münih Olimpiyatları'ndaki rekortmen yüzücü Mark Spitz sanki babamızın oğlu, Jimnastikçi Nadia Komanaci ise kapı komşumuz gibiydi. Şimdi sokaktaki bir çocuğa sorun ilaç olsun diye, bir atletin ismini bilebilir mi?...

Günümüzde ise bütünüyle gözümüz futbola endekslenmiş durumda... Üstelik futbol öylesi mahalle aralarında takım kurup, para biriktirip formalar diktirip, sökükleri sırayla oynayan çocukların annelerinden birinin yamayıp, yıkamasına benzemiyor. Artık formalara reklam alınıyor... Her klüp birer fabrika gibi. Ne fabrikası canım; çeşitli imparatorluk ve cumhuriyetler halinde. Öyle ya eskiden Teknik Direktör Brezilya'lı Didi ile futbolcu isimleri bilinirken şimdilerde takımların yönetim kurullarındakilerin isimleri biliniyor. Fanatikler maçlarda tezahüratı başkan için yapıyorlar. "Ali Şen Başkan Fenerbahçe Şampiyon" nidaları tribünlerden bugüne kalanların en fiyakalısı değil miydi?... Eskiden Teknik Direktörler takımı şampiyon ederdi ya da o iddia onlara ait olabilirdi. Eh öyle ya sonuçta bu spordu, gerekli olanlar da kondisyon, taktik ve çalışma idi. Fakat şimdilerde ise parababası yöneticiler belirliyordu herşeyi... Artık futbol klübü öyle mahalle arasında kurulup, 1. lig hayalleri kurulmasına bile olanak tanımıyor.

Futbol klüpleri artık başlı başına şirket hatta imparatorluk.

Osmanlı'yı yıkan, emperyalizme meydan okuyan, devrimci Cumhuriyet'in forma aşkı ile oynayan klüpleri 80'den sonra gelişen özalist politikalara gayet uyumlu bir şekilde şirketleşiyordu. Meşhur '3F' teorisinin uyutma politikası ile diğer spor türleri olimpiyattan olimpiyata hatırlanırken (o da dostlar muhabbette görsün hesabı), hayatın her alanı futbol ile doluyordu. O da futbolsuz fanatizmle sokaklara taşıyor, evlerde ucuz televole'lerle büyüyordu. Dönen müthiş paralar etrafında imparatorluklar kuruluyor, klüp başkanlarıda gücünü dolardan alan padişahlara dönüyordu.

Ve bir sabah gazeteyi açıyoruz ki, karşımızda ufak bir haber; "Beşiktaşlı Eski futbolcu Şaban Kartal intihar etti...." hiç kimsenin kılı kıpırdamıyor bile... Ne bir duygu ne de hatıraların canlanması... Aynı geçmişte Sabri Dino'nun akıbeti gibi.... Hoş onlarıda üç büyük klübün oyncularıda diye ufak haberlerle duyuyoruz. Ya diğerlerinin akıbetleri, duyulamıyor bile.

Statları inleten "Canı feda etme"lerle dolu arabesk çığlıklar sonuçta güce tapan bir fanatizmi simgeliyor. Para babalarının klüp başkanlığında oluşan kağıttan imparatorluklarının gerisinde dönen ne dayanışma ne de renk aşkı.... Söz konusu olan sadece kapital ile uyutulan kitleler.

Her futbol klübü şanlı geçmişiyle övünür. Biz böyle bilirdik. Oysa ne bir vefa ne de hatırlama.... İşte kraliyetlerin gerisindeki yanlızlık.

Latin Amerika' daki ülkelerde ortaya çıkan uyutma yönteminin adı "3F" diye simgeleniyordu. Futbol, Fiesta ve Fado (Bizdeki arabeske eşdeğer kaderci bir müzik türü) ile simgelenen bu olguyu hatırlayınca televolelere endeksli spor programları iyice yerine oturuyor gibi.

Desen: Gül Pamuk

PRESENT PERFECT TENSE

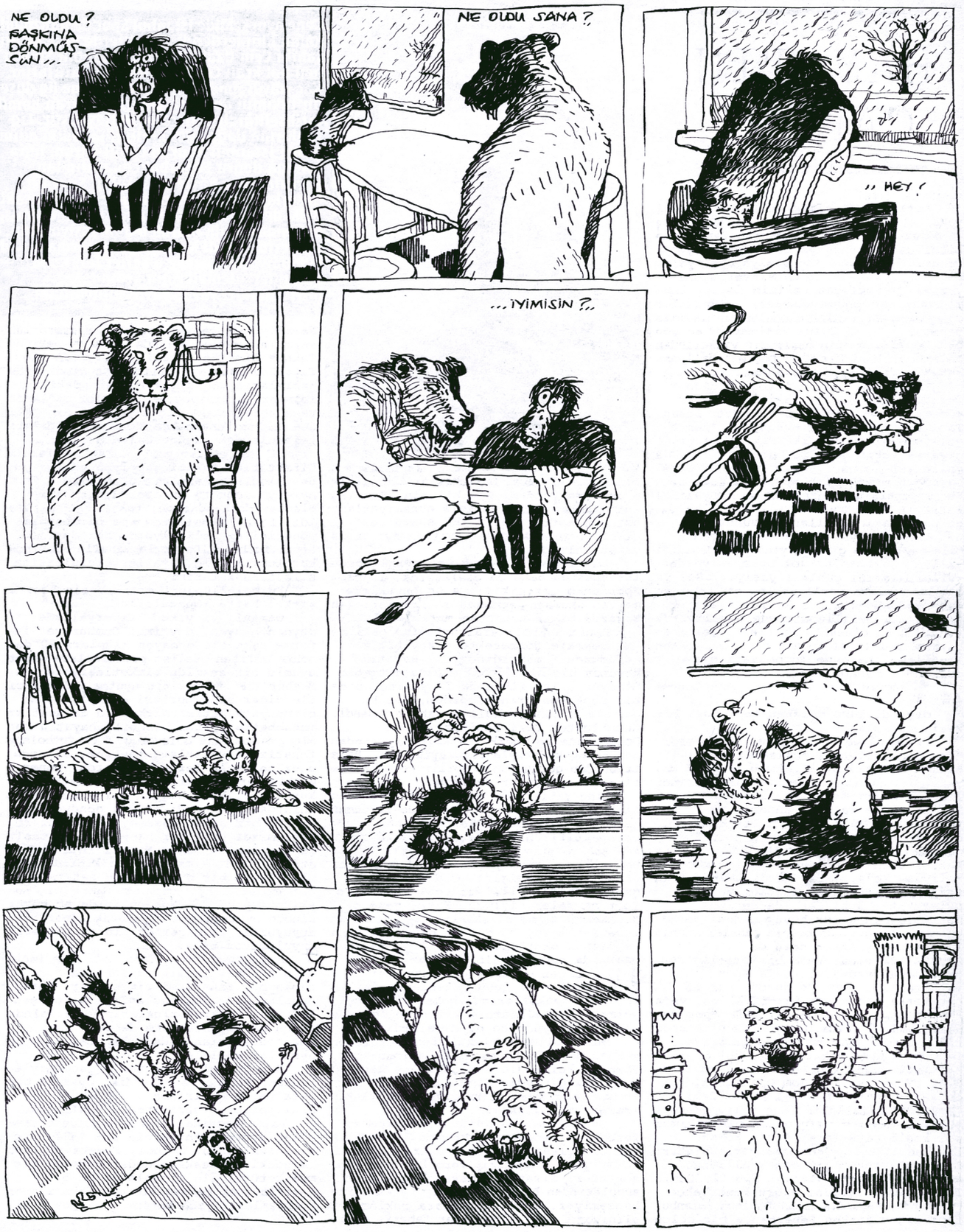

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

PRESENT PERFECT TENSE

DOĞAN GÜNEŞ

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

PRESENT PERFECT TENSE

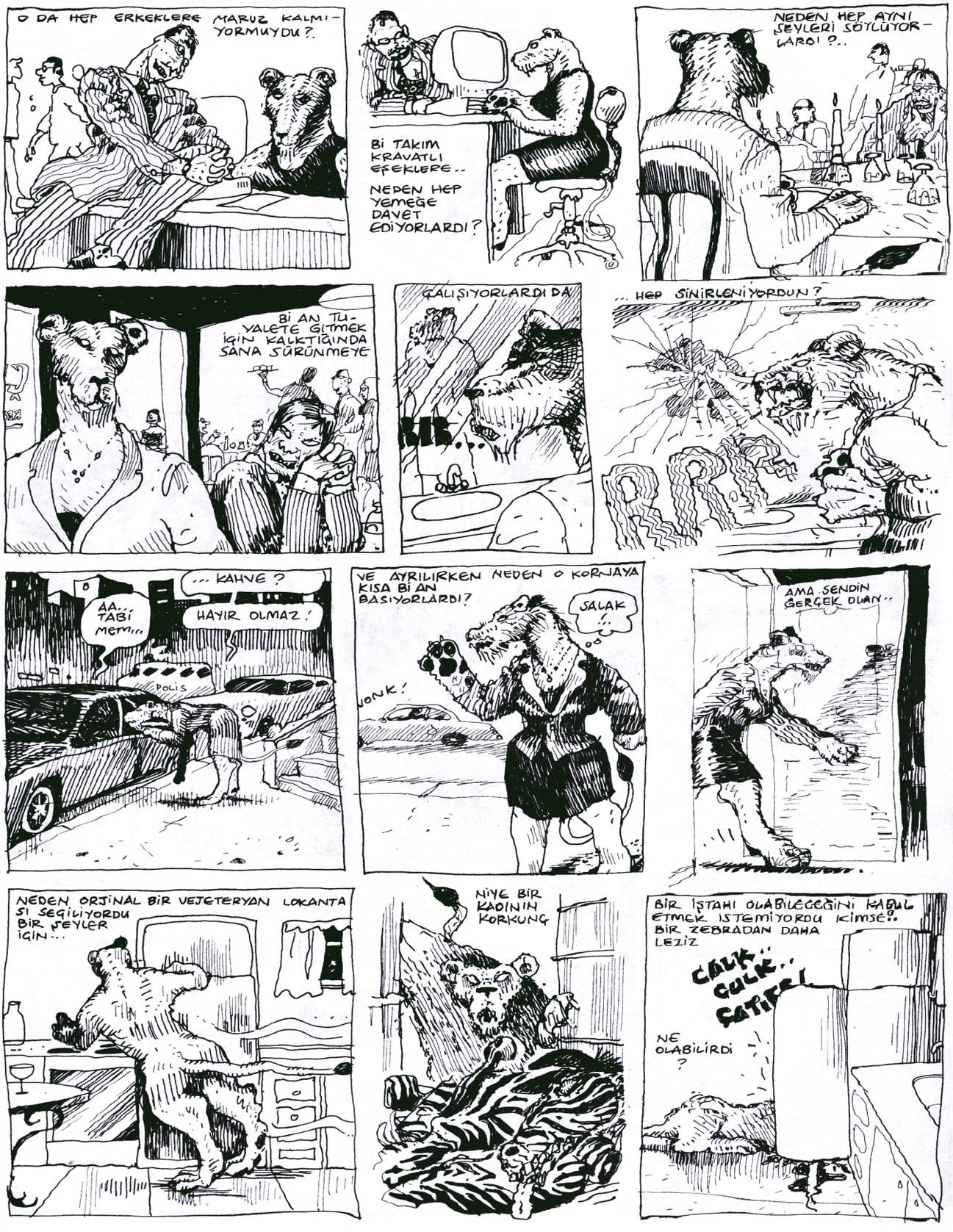

DOĞAN GÜNEŞ

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

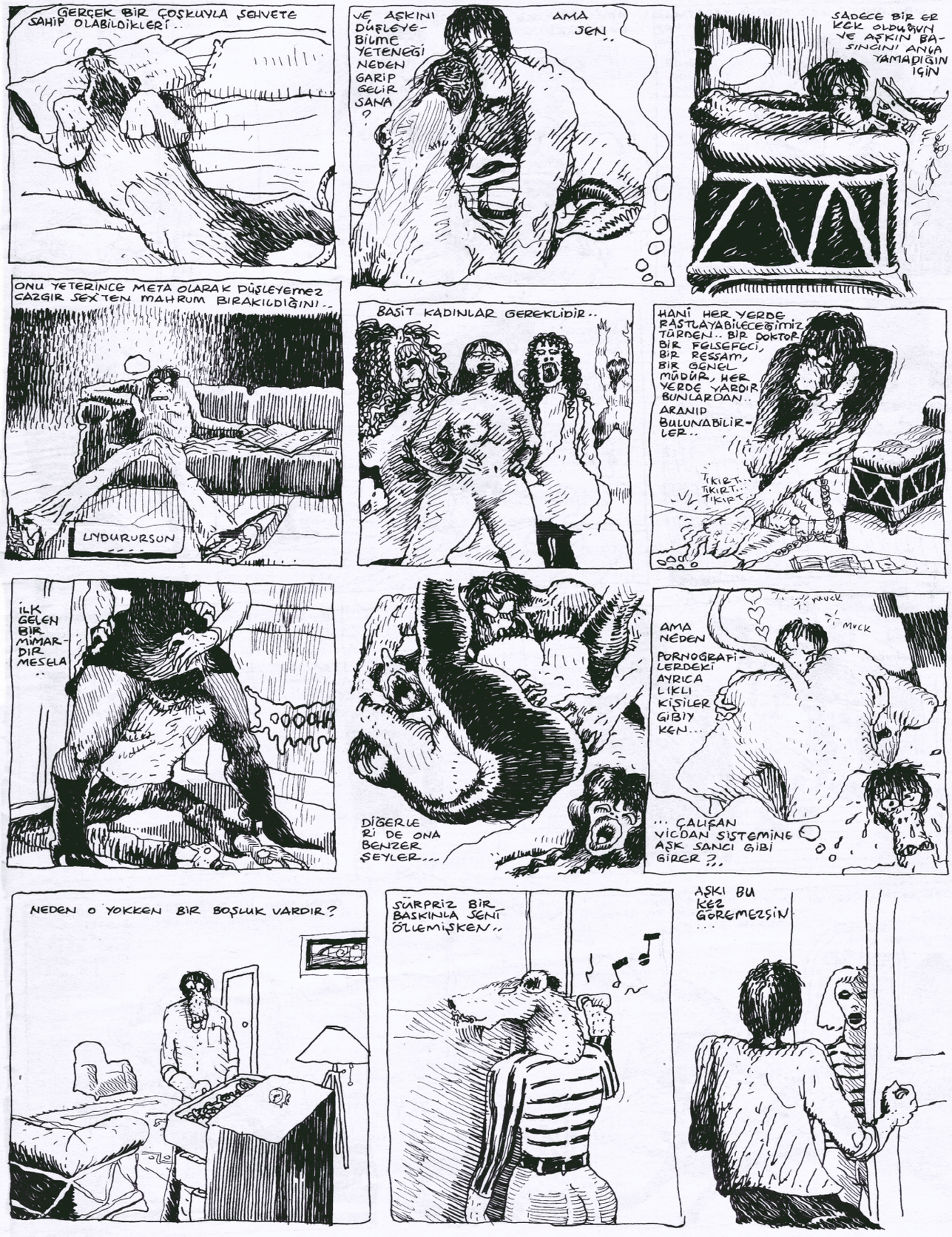

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

PRESENT PERFECT TENSE

DOĞA GÜNEŞ

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

15 Ekim 1998 KİTAP' ın 1. Kuruluş yıldönümü şenlikleri sırasında yapılacak olan

1. GELENEKSEL KİTAP MÜZAYEDESİ

Turnacıbaşı sok. No: 23-25
Anabala Pasajı' ndaki
4 numaralı yerinde, Saat : 14:00' da
başlayacaktır.
Arttırım , parçaların açılış fiyatlarından
51.000 TL. İndirim
yapılarak gerçekleştirilecek. 1 dakika
içerisinde en az fiyatı veren parçayı
götürecektir. Fiyat sıfırın altına inerse
o rakam KİTAP tarafından
alıcıya ödenecektir.
Fişinizi ısrarla isteyiniz.

Not: Müzayede süresince çay ve oraletler beleş...

3.444.000

KURBAĞA PRENS - müzikli ve oyunlu masal, Ezgi Plakları
Yazan: Grimm Kardeşler, Anlatan: Solmaz Sporel, Kurbağa: Aykut Sporel,
Prenses: Füsun İnsel, Hakan: Selahattin Küçük, Uşak: Oray Tuğlan

3.444.000

ALTIN PRENSES - 33 devirli çocuk masalı plağı, Aras Plakçılık
Anlatan: Ender Gürol, Prenses: Gülgün Gülen, Kedi: Behiç Boduroğlu,Göyük,
Aycar Gürol, Papağan: Emin Boduroğlu, Kurbağa: Taluy Gürol

3.444.000

PAMUK PRENSES..... - Ezgi Plakları, Şarkıları ÖZEL MAYA OKULU öğrenci korosu tarafından söylenmiş çocuk plağı.Sola şarkıyı Söyleyen: Nilgün Uras,Koroyu Yöneten Yalçın Tura, Ses Alma Montaj ve Efektler: Hayrettin Çalkılıç

3.444.000

CİNCOLOZ KUZU - Ezgi Plakları, Tel: 44 06 55
Anlatan: Solmaz İnsel, Müzik: Yalçın Tura, Süresi: 0:34,
Kapak Baskısı: Ser Ofset Basımevi, Tel: 22 04 27

3.555.000

TEMBELLİK HAKKI - Deneme, Yazan: Paul Lafargue, Çeviren: Vedat Günyol, Telos Yayıncılık, Mayıs 1991, Kapak Resmi: Nardini,

TEMBELLİK HAKKINIZI SONUNA KADAR SAVUNUN AMA. LÜTFEN BU MÜZAYEDEN SONRA...

3.999.000

DÜZENE UYGUN KAFALAR NASIL OLUŞTURULUR - E. A. RAUTER, 3. Baskı
" Ezenlerin okullarında öğütülen ana-babalarımız, bu gün, onları öğrenciyken **ezenler gibi davranıyorlar**", "Okulda insanlar imal edilir. İnsan yapma olayına eğitim denir", "İşveren bir işçiye demiş ki: <Ben sizden yalnız, en iyi olanı isterim> İşçi de şöyle yanıtlamış: <Bakın, **işte**, **ben** de size onu vermek istemiyorum.>

3.666.000

İŞÇİ SINIFININ EĞİTİMİ BAŞKADIR - TEVFİK ÇANDAR, Aralık 1979 / İstanbul, Petrol-İş eğitim dizisi 22
"Uyuşmazlık bir tek bu madde yüzünden çıktı."istediğimiz ücret zamlarını bile vermesine karşın, beş arkadaşımızı işe almamakta direniyormuş patron. İşçiler grev kararını biraz huzursuzlukla karşıladılar. Ben temsilci arkadaşlardan birine sordum <ücretleri bile kabul ettikten sonra sadece bir madde için greve gidilir mi?> Bana <eğitimlere gelseydin bu soruyu sormazdın, bizim sendikamız sınıf ve kitle sendikacılığının ilkeleri doğrultusunda bu kararı almıştır>" bu sözlerle başlayan bir grev nasıl başarıyla sonuçlandı?

2.777.000

BİR KUAFÖRÜN HAYAT HİKAYESİ - Güneş Fotoromanları, sayı:17 /1977, Senaryo: Çetin İzzet Özkaya, Rejisör: Sevgi Nurdan, Kameraman: Mehmet Özdemir
Erol: Sedat Başoğlu, Ebru: Nazire Başoğlu, Serpil: Yıldız Kaya, Engin: Erdoğan Demşo, Lale: Filiz Pekuysal, Baba: Cemal Sezer, Anne: Cemile Talan, Ayten: Ayten Engin, Serpil: Nezahat Özgül, Suzan: Saadet Kuzu, Sevda: Keriman Yıldırım
Bu ciddi fotoroman sizi çok güldürecek....

2.888.000

NASIL ARTİST OLABİLİRSİNİZ - AGAH ÖNGÜÇ, Martı Yayınları, 1984 (Kapaktaki fotoğrafa aldırmayın son derece ciddi bir kitap)
Kitap 5 bölümden oluşuyor. Sinema nasıl doğdu ve Türk sinemasının tarihsel gelişimi, A'dan Z'ye kadar bir film nasıl çekilir?, film setinden stüdyoya, Seyirci-eleştirici ve bir film nasıl izleriz?, ve kitaba adını veren bölüm; Nasıl Artist Olunur ve Oyunculuk Nedir? Bu bölümde, Türkan Şoray'dan Cüneyt Arkın'a Tarık Akan'dan Müjde Ar'a kadar kimi sanatçıların nasıl artist oldukları, sinema oyunculuğu türlerini, nasıl başlanabileceğini vs. anlatırken sonuç bölümünde şu yazıyor: "Şöhret olurken tuzaklara düşmeyin"

3.111.000

80 YILDA SEYRİ ALEM - HASAN AYDIN, METİN ÖZTÜRK- Kasım 1994
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı tarafından Türk sinemasının 80. yıldönümü münasebetiyle hazırlanan 80 Yılda Seyri Alem Sinema Etkinlikleri için hazırlanan katalog. 25 günde 25 film, 7 sinevizyon gösterimi, 7 söyleşi yapılmıştır.

3.000.000

DÜNYANIN EN GÜZEL AŞK MEKTUPLARI - İ. HAKKI İZLİ /OCAK 1990, Mikado Yayınları

-YORUMSUZ-

5.222.000

CİNSEL BÜYÜLER - İSMET ZEKİ EYÜBOĞLU,Seçme Kitaplar Yayınevi, 1975
Yukarıdaki kitabı kendine yeterli bulmayanların bu kitabı kaçırmamak için müzayedeye **gelmeleri gerekiyor. Kız bağlama**, erkek bağlama, çözme, muska ve mühürler, neler yok neler....
"Bir kilitin üzerine, bağlanmak istenen kızın adı yazıldıktan sonra, kilit anahtarla kilitlenip, kızın evinin kapısının eşiğinin altına gizlenir. Kız üç gün süreyle kilidin üzerinden geçtikten sonra, kilit ..... çekilir, sonra kırk adım ileri, kırk adım geri gidilip gelinir. Her adımda ..... denir. Böylece kız bağlanır,gerdek gecesi güvey kızdığını gideremez." (mlş) .....

3.333.000

GECE HIRSIZI - YAZAN: ?, ÇEVİREN: F. M. İKİNCİ, RESİMLEYEN: EFLATUN NURİ ERKOÇ / Tey Yayınları No:3, 1995
Sadece "Komik Roman"lara gülenlere!....

2.999.000

DEVLER GELİYOR "DEMİR YUMRUK" - REJİSÖR: TUNÇ BAŞARAN, Meç Film
Enver Özer, Feri Cansel, Süleymen Turan, Orçun Alkan, Altay Günbay

3.111.000

ERKEK DEDİĞİN - REJİSÖR: VOLKAN KAYHAN, Birlik Film
Öztürk Serengil, Emel Özden, Suna Pekuysal, Semih Sezerli, Mine Sun

3.222.000

APTAL ŞAMPİYON - REJİSÖR:HULKİ SANER, KARATE YÖNETMEN : HAKKI KOŞAN, Saner Film
Müjdat Gezen, Ülkü özen, Yavuz Selekman, Hülya Şengül, Şener Şen

3.333.000

TURİST ÖMER UZAY YOLUNDA - REJİSÖR:HULKİ SANER, Saner Film
Sadri Alışık, Kaptan Kırk: Cemil Şahbaz, Mr. Spak: Erol Amaç

3.555.000

KATİP (ÜSKÜDARA GİDERKEN) - REJİSÖR:ÜLKÜ ERKALIN, Hisar Film
Zeki Müren, Sezer Güvenirgil

3.444.000

IN DYNAMOTION -THE 7 VOYAGE OF SINBAD
TECHNICOLOR, A Colombia Picture

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

Sıkıntılı adam caddede yürüken bir yandanda düşünüyordu. Eğer akıma bir soru takılıyorsa. mutlaka cevabınıda biliyor olmalıydı...

Çünkü cevabını bilemeyeceği bir şeyi 'soru' olarakta düşünemezdi...

Soruyu kendisine tekrar sordu...

Cehennemde gibiyim... Oysa etrafımda hep güzel gelişmeler oluyor. Elde ettiklerim güç, iktidar ve ego tatmini. Saygı duyulan biriyim. Mutlu olmalıyım! Bu cehennem illetine nereden düştüm?...

- Cehennem nedir?
Samimi olarak sormuştu bu soruyu kendisine. İçindeki sesin bu soruya tatminkar bir cevap verebileceğini umuyordu....

Tüm içtenliğiyle cevaplamaya çalıştı sorusunu.
Cehennem... Sırat tan düştüğün yerdir. Ateşle işkenceler görüp temizlendiğin yer. Ruhunun dünya günahlarının bedelini ödediği yer. Zebanilerle arkadaşlık ettiğin, iblisin hükümranlığına girdiğin yer...

Adam sıkıntılı cadde turuna devam etti. Aldığı cevaptan tatmin olmamıştı. Kendisine söylediği ona toplum tarafından öğretilmişti. İçideki sese henüz ulaşamamıştı...

Otomatik olarak ezberlediği bilgiler beynini doldurmuştu. Adam içindeki sıkıntının daha farklı olduğunu düşünüyordu.

Hem ruhun içinde bulunduğu tüm mekanlara uyum sağlayabilen bir kimyası vardı. Cevap olarak düşündüğü yerede uyum sağlayabilirdi. Sonsuza kadar ateşte yanmak bir süre sonra ruhu için rutin bir alışkanlığa dönüşüp ceza olmaktan çıkabilirdi...

Caddede turlamaya ve kendini cehennemde hissetmeye devam etti.
Soruyu yineledi:
-Cehennem nedir?...

Ve cevap aldı kendisinden. Sanki bu şeyleri itiraf eder gibi:

-Cehennem bir mekan..... değildir.
-Ya. nedir?..

Cehennem kendi yarattıklarım sonucu içinde bulunduğun "ruh" halidir

Adam caddeler geçti. Kendi yarattığı güzelliklerin cehennem olduğunu söyleyen sesine inanmadı. Sıkıntısını akşam yediği yemeklere bağlamak istedi.

İçindeki ses tekrar konuştu...

"Senin sarayın aynı zamanda senin cehennemindir" dedi.
-Neden?!...
diye inledi cehennem acıları çekerekten...

Ses, yanıtladı:
- Sahip olduklarına bi bak. Ve karşılığında ödediğin bedele. Kaybettiklerin insanlığın ve onurun. Artık kendine bile dürüst değilsin. Çevrene kavşı takındığın maskelerin ve kuşandığın zırhların seni, senden yani benden uzaklaştırıyor. Sen kendine yabancılaştın. Farkında olmadan düştüğün bu duruma seni 'Cehennem' çekti. Çünkü o parlak bir mücevherdir. Günaha davet eder.

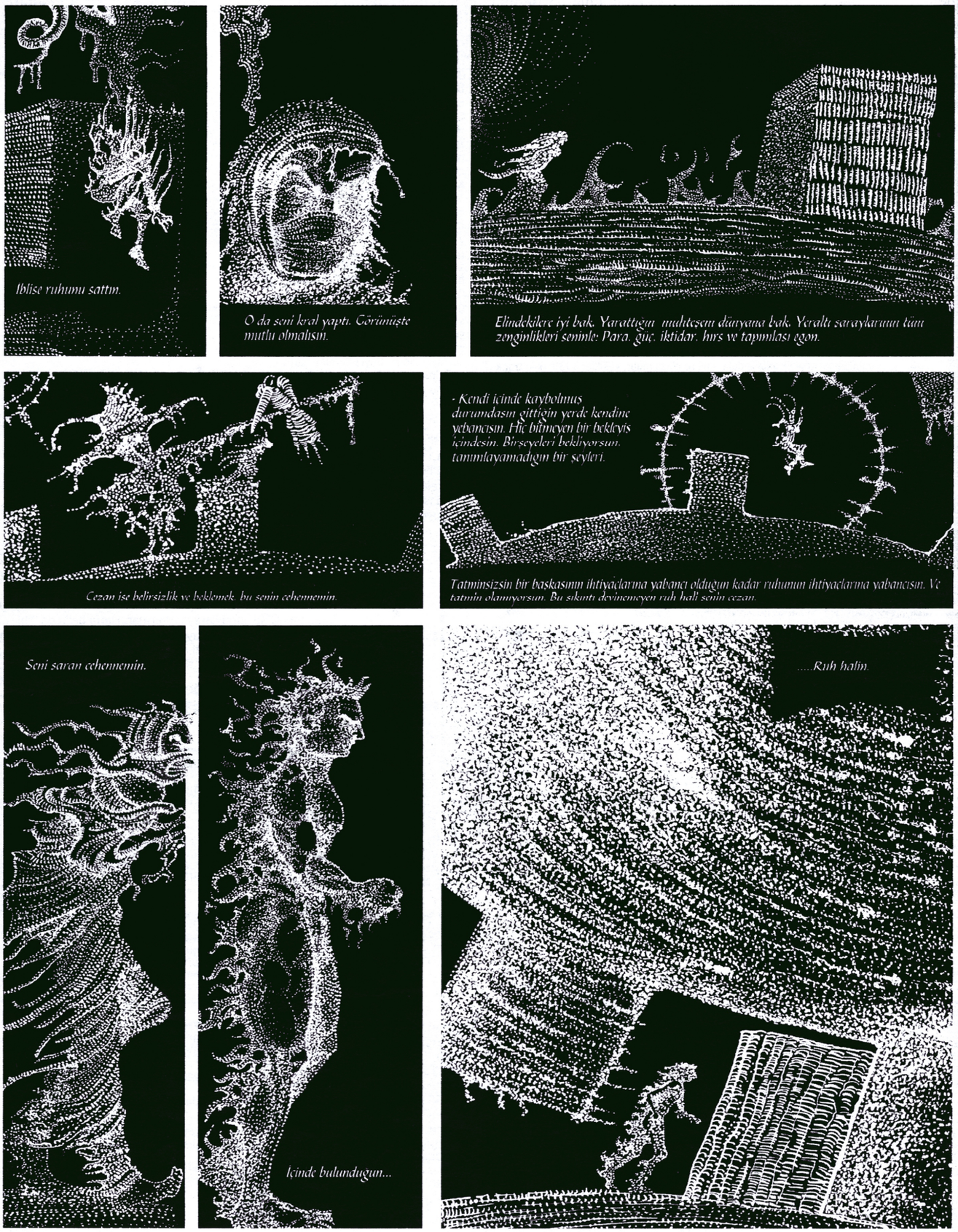

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

MEHMET KEMAL' E

M. Şeref Özsoy

BİR İŞ VAR BU KAZALARDA

Tüketmenin en iyi yolu çöpe atmak,
Üretmenin en iyi yolu kafadan atmaktır.

Orhan Veli ömrü boyunca kazalardan hiç kurtulamaz. 5 yaşındayken dadısının kızarttığı köftelerden aşırmaya çalışır ama, çatal kayar ve kolu tavanın içine girerek yanar. Uzun bir tedaviyle iyileşir. 7 yaşında sünnet olmasını kazadan saymazsak bile 9 yaşında ağır bir kızamık hastalığı geçirir.

Çocukluk ve gençlik yıllarındaki ufak tefek sıyrıklar, kesikler 1939' daki trafik kazasının yanında hiçbir şey sayılmaz. 25 yaşındadır ve en yakın arkadaşlarından Melih Cevdet' in kullandığı araba, Ankara'da çubuk Barajı tepesinden aşağı yuvarlanmıştır. Yirmi gün komada, Numune Hastanesi' nde yatar.

29 yaşındayken attan düşer. Bir kaç günde iyileşir.

Bir başka kazada ise yanlız değildir. Ahmet Hamdi Tanpınar ile Sarıyer' de kayık sefası yaparken, kayık devrilir, denize düşerler. O'nun kayığı bilerek devirdiğini, amacının "haber olmak" olduğunu iddia eden kalemler bulunsa da, onlar hiç kayığa binmemişlerdir. Binselerdi; sandaldaki arkadaşına belli etmeden (hatta belli ederek de) sandalı devirmenin ne kadar zor olduğunu öğrenmiş olurlardı.

Hayatının en önemli kazası ise 10 Kasım 1950' de gerçekleşir. Ankara'da, gece evine giderken, belediyenin açtığı bir çukura düşer. Çukurdan çıktıktan sonra büyük bir hata yaparak olayı önemsemez. İstanbul'a gelir. 14 Kasım'da, Sebahattin Eyüboğlu'nün evindeyken fenalaşır. Hastaneye kaldırılır. Alkol komasına girdiği zannedilir. Ölümünden sonra yapılan otopside beyin kanamasından öldüğü anlaşılır.

Tüm bunların yanı sıra bir kaza daha vardır ki Orhan Veli'ye bir şiir yazdırtmıştır:

" 1936 yılında Ankara'ya giden Orhan Veli uzun bir süre orada yaşamıştır ve İstanbul ile deniz özlemi , o dönemdeki şiirlerine yansımıştır. Seyahati çok seven Orhan Veli, kimi zaman bir - iki günlüğüne bile olsa İstanbul' a kaçar. İşte bu hafta sonlarından birinde İstanbul'a gelen Orhan Veli, Harem'de otobüsten indikten sonra Üsküdar'a doğru yürümeye başlar. Kızkulesi'ne bir kaç şiir okuyarak selam verir. Sabahın erken saatlerinde şarkılar söyleyip, ıslık çalarak Üsküdar'a ulaşır. Kalkmakta olan bir motora biner, Beşiktaş'a ulaşmak için. Kısa süren yolculuk sırasında İstanbul'u ne kadar çok özlediğini daha iyi anlar. Dayanamaz, elini denize sokar. Müthiş bir duygudur bu O'nun için; ki bunu 1950 yılında yazdığı Denize Doğru adlı "şairane yazı"da da belirtmiştir: "Bir yıl deniz görmesem bir hoş olurum" diyerek denize olan sevgisini anlatan Orhan Veli, yazının devamına şunları ekler: " Buraya geleli üç gün oldu. Ama şöyle bir kıyıya gidip o yosun kokusunu koklayamadım. Şöyle bir elimi suya değdiremedim. O eski hasret hep içimde."

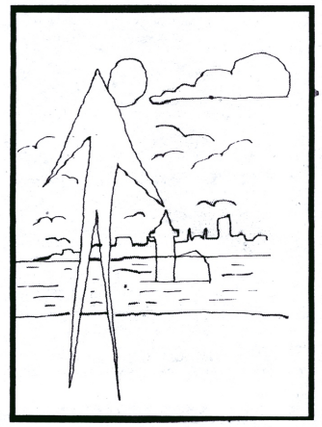

Denizi avucuna sığdırmak istercesine suyla doldurur avucunu. Koklar ve yüzüne çarpar. O'nun tüm yorgunluğunu almıştır bu bir avuç deniz.

Motor iskeleye yaklaşmıştır bu sırada. Bir an önce kıyıya çıkıp, özlediği İstanbul' un sokaklarında dolaşabilmek için, yeterliliğine inandığı bir yakınlığa gelince iskeleye atlar. Köşeleri oldukça aşınmış olan iskeleye önce sol adımını basar ama, basmasıyla kendisini motorla iskele arasında bulur. Sol eliyle iskeleye, sağ eliyle motora tutunmuştur. Motordakiler de motorun iskeleye çarpmasını ve Orhan Veli' nin araya sıkışmasını önler.

Çevredekiler Orhan Veli' yi kurtarmaya çalışırken, O, kahkahalarla gülmeye başlar. Önce kalçalarına kadar girdiği denize, sonra gökyüzüne bakar. Ardından kendisini kurtarmaya çalışanlara iki soru sorar: "Her gün bu kadar güzel mi bu deniz? Böyle mi görünür gökyüzü her zaman?"

Kimse O'nun bir şair olduğunu bilmez. Şaşkınlıklarını bir yana bırakarak O'nu zorla karaya çıkarırlar. Hatta belki de " bir deli yüzünden fazla zaman kaybetmeyi " istemezler. İskelede bir kenara oturan Orhan Veli, Bir İş Var adlı şiirinin devamını yazar.

Her gün bu kadar güzel mi bu deniz?
Böyle mi görünür gökyüzü her zaman?
Her zaman güzel mi bu kadar,
Bu eşya, bu pencere?
Değil,
Vallahi değil;
Bir iş var bu işin içinde.

ŞEY

Bir toplantıda "Hayatta şu üç zevk olmasaydı, dünya pek tatsız olurdu" diyen Abdülhak Hamit, bunları şöyle açıklar: "Mey, ney ve şey!..."

Ortaokulda, din öğretmenimiz, girdiği ilk derste, sadece din dersi yapmayacağını, gördüğü yanlışlarımızı da düzeltmeye çalışacağını söylemişti. İlk ve son olarak yaptığı tespit de "şey" oldu.

Hemen hemen hepimiz konuşurken "şey" kelimesini çok kullanıyormuşuz. "Şey" in kullanıldığı her yerde "nesne" yi rahatlıkla kullanabilirmişiz. O zamanki aklımla buna karşı bir tez ileri sürememiş ve alışamamışsam da şunu düşünebiliyordum: "Öğretmenimiz derse gireli on dakika olmuş, sınıftan da hiç kimse konuşmamıştı; öyleyse bu tespit nasıl yapılmıştı?"

Üniversitede okurken sahnelediğimiz Ionesco' nun Ders ve Evlenecek Genç Kız adlı oyunlarını oynamak üzere Adana' ya gitmiş, Çukurova Üniversitesi şenliklerine katılmıştık. Oyunun son provasında ve oyun sırasında sahne arkasında çalışan arkadaşlarımızdan İzlen Şen' i farkında olmadan hepimiz "Şey" diye çağırıyorduk. Nedenini bilmiyorduk ama, hepimiz "Şey aşağı, Şey yukarı..." seslenip duruyorduk. Başta buna bozulan İzlen' in lakabı "Şey" olmuştu. Pekala O' na "Nesne" deseydik?

Bir şey varsa bir şey vardır
Bir şey yoksa bir şey yoktur
Çok şey varsa bir şey yoktur
Çok şey yoksa bir şey vardır

Gel de Özdemir Asaf' ın isimsiz bu şiirinde gerekli değişimleri yap! Ya da şu soruda sormak istediğimiz "Şey" i başka şekilde sor!

"Siz biliyor musunuz,
Orhan Veli nin kaç tane
'bir şey' li şiiri var?"

Doğru yanıt 9; "Lütfen hızlanarak okuyun" notunun ardından bu isimleri sıralayalım: Şanolu şiir, Cımbızlı şiir, Kuyruklu şiir, Zilli Şiir, Pırpırlı şiir, Pireli şiir, Gelirli şiir, Delikli şiir, Kumrulu şiir.

1955 yılında Budapeşte' deki Kent Radyosu'nda konuşma yapan Nazım Hikmet, Orhan Veli'den şiirler okur. Sereserpe, Delikli şiir, Vatan için, Cevap şiirlerinden sonra araya giren spikere "Bir tane daha okuyayım. Doyum olmuyor ki..." der ve Gelirli Şiir'i okur. En iyisi biz de bu şiiri yazarak yazıdan ayrılalım.

İstanbul' dan ayva da gelir, nar gelir,
Döndüm baktım, bir edalı yar gelir,
Gelir desen dar gelir;
Gün aşırı alacaklılar gelir.
Anam anam,
Dayanmam,
Bu iş bana zor gelir.

KURBAĞA YAZILARI

KURBAĞALAR NEDEN ZIPLAR?

*** At yürüyerek ilerler. Ama hızlı gitmek istoyince, koşmaya başlar. Yürüyen kurbağa çok yavaş ilerler. Tehlikeyle karşılaşıp da, süratle kaçmak isteyince, zıplamaya başlar. Uzun olan arka bacaklarının güçlü kasları, bu sıçramaları kolaylıkla başarmasını sağlar.**

*** Kurbağa, arka ayak parmaklarının arasına gerilmiş olan derilerinin yardımıyla suda yüzebilir. Karada ise, aynı bacaklardan yararlanıp sıçrayarak ilerler. Kalçası güçlü kaslardan yapılmıştır. Ayağı, bacağı, ve kalçası hareketsizlik anındayken (Z) harfi gibi birbirinin üzerine kıvrılmıştır. Bu durum, hayvanın yaydan fırlayan ok gibi ileriye doğru sıçramasını sağlar.**

Kaynakça: Neden-Niçin? 500 soru 1000 cevap
20 yy. kitapları
Baskan Yayınları 1976-İst.

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

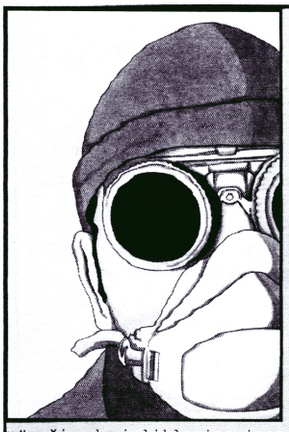

19
yürüyordum...yerde bir zarf gördüm...ıslanmıştı...üzerinde ayak izleri vardı... eğilip aldım... açtım... bir fotoğraf çıktı içinden... kızıl saçlı, siyah gözlüklü bir kadın vardı fotoğrafta... objektife bakıyordu... dudaklarının kenarında ince bir hüznün kıvrımları görünüyordu... zarftan ikinci bir fotoğraf daha çıktı... bir erkek... kısa siyah saçlı, yüzünün yarısı gölgeli, bakışları kırgın... ikisini yanyana getirip baktım... ayrı karelere hapsolmuş, kimbilir hangi yaşanmışlıkların sureti... fotoğrafları tekrar zarfa koyup aldığım yere bıraktım... yağmur damlaları düşmeye başladı zarfın üstüne... paltomun yakalarını kaldırdım... yürüdüm...

20
kumsaldayım... dalgaların sesi ve rüzgarın uğultusu var kulalarımda... siyah paltolu, uzun sarı saçlı bir kadın yürüyor uzaktan... koştum... yanına gelince durup bana baktı... sıcaklık yayıldı mavi gözlerinden... savrulan saçları yüzünü örttü...bakışlarını yere indirdi... devam etti yürümeye... olduğum yerde kaldım... martıların alaycı kahkahaları yankılanıyordu kayalıkların arasında... peşinden baktım... görünmüyordu... ayak izlerinin peşinden gittim... yağmur başladı ve izler yavaşça eriyip kayboldu... başımı kaldırdım yukarıya... buğu yine camı istila etmiş göstermiyordu dışarısını bana...

21
tekrar martıların sesi ile uyandım... yine kahkaha gibiydi ötüşleri... dışarıya baktım, karanlıktı... sokak lambasının zayıf ışığı aydınlatıyordu odayı... hafif bir yağmur vurmaya başladı cama...kafamı battaniyenin içine soktum... yatağın içinde kıvrıldım... havanın aydınlanmasını bekledim... musluktan yine su damlıyordu...

22
kadının bir incelip bir kalınlaşan sesi geliyordu radyodan... yüreğin derinliklerine inen bir duyguyla söylüyordu şarkısını... ne söylediğini anlamıyordum ama, çok hüzünlüydü sesi...gözlerimi kapadım... uzaklara götürdü ses beni... tenha bir sahil kasabasına, denizden esen rüzgarın bir sevgili gibi saçlarımı, bedenimi, yüzümü okşadığı yere... sadece rüzgar ve dalga seslerinin olduğu bir yere... gözlerimi açtım... minibüs şöförü istasyonu değiştirmişti... popüler bir parçanın sıkıcı nakaratları duyuluyordu artık... minibüsten indim...

23
gazete bayiine gittim... yeni açmıştı... gazete paketleri hala kulübenin yanında duruyordu... bekledim... paketleri açıp yerleştirince bir gazete, bir mizah dergisi aldım... geri döndüm... yol üstündeki fırından ekmek aldım... bakkala girdim sigara aldım... eve gittim... kahvaltı yaptım... bir sigara yaktım, gazete ve dergiyi okudum... sokaktan daha yeni gelmeye başlamıştı ilk uyanışların sesi... yatağa girdim... battaniyeyi başıma çektim ve uyudum...

24
köşedeki inşaata yeni çimento torbaları indirdiler... yağmurda ıslanmaması için üzerini büyük bir branda ile örttüler... sonra büyük bir kamyon geldi... damperini kaldırarak kasasındaki bütün kumu boşalttı... gitti... sokağa çıktım... kum tepeciğinin yanında durdum... çömeldim ve kumların arasından deniz kabuklarını toplamaya başladım... eve döndüğümde bütün ceplerim doluydu...

sürecek...

GERÇEKTENGERÇEKDEĞİLSE

BİR İNSAN PARANOYAK OLMAYA GÖRSÜN.DOĞRULAR BİR ANDA YOK OLUVERİR.GERÇEKLER, DOĞRULAR... BİLMEM, YA GERÇEKTEN GERÇEK DEĞİLSE. KİM BİLEBİLİR Kİ, HERŞEY SANA İHANET EDEBİLİR. SEN KİMSİN Kİ.BELKİDE, BELKİDE...İHANETİSTAN'IN İMPARATORU SENSİN YA DA SEN, SEN, YOO SENN. HANGİNİZ GERÇEKTEN BENİ TANIYOR? SEN Mİ? BENCE SEN NE KADAR TANIYORUM DİYEN VARSA BENİ O KADAR TANIMIYORSUN.
- İYİ AKŞAMLAR MAHMUT ABİİ!
- MERHABA FATMA TEYZE!
- SEVGİLİM SENİ NE KADAR SEVDİĞİMİ BİR BİLSEN!
- CANIM ARKADAŞIMA MUTLU VE SAĞLIK DOLU BİR YIL DİLEĞİYLE!
- SANA CANIM FEDA!
- ....
MUTLU OLDUNUZ DEĞİL Mİ. ÇÜNKÜ SİZ; HEP BİR KESER GİBİSİNİZ. ARKA YÜZÜ HİÇ OLMAMIŞ MADALYONLAR GİBİ. ONUN İÇİN SENİN DEĞERİN RAKAMLARLA ÖLÇÜLMEZ.
- HAA...İŞ BAŞKA!
- SENİ Mİ KİRACAĞIZ YAHU.
KEŞKE NİKOTİN KADAR OLABİLSENİZ. SİZİN İÇİN YANAR HEP.
ARKAMDA, ÖNÜMDE, SAĞIMDA, SOLUMDA, TEPEMDE,ALTIMDA, HER TARAFIMDASINIZ.HEP DİREKSİYONA GEÇMEK İSTİYORSUNUZ. ASLINDA BEN DE BİR İHANET ŞEKLİ İSTİYORUM. NASİL Mİ? ÖYLE BİR GÜCÜM OLACAK Kİ, DÜNYADAKİ BÜTÜN HARFLERİN YERLERİNİ DEĞİŞTİRECEĞİM. O GÜN DİYECEĞİM Kİ, ARTIK BUNDAN SONRA, A- A DEĞİL, Ş- Ş DEĞİL, M- M DEĞİL, ... GİBİ. BU BÖYLE BİLİNE. BANA DA GÜVENMEYİN, BELKİ DE BİRİLERİ ŞİMDİDEN BAŞLAMIŞTIR.
GALİBA BEN BİRAZ, PARANOYAKIM.
HADİ KENDİNİZE İYİ BAKIN. BAKIN Kİ BEN DE VAR OLABİLEYİM.

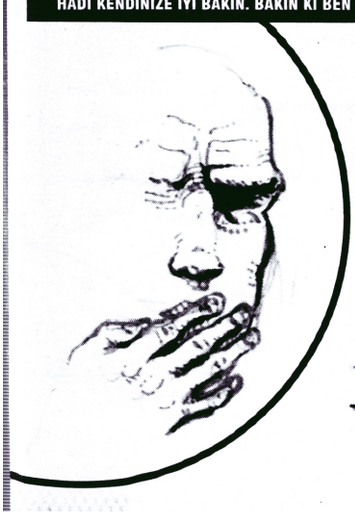

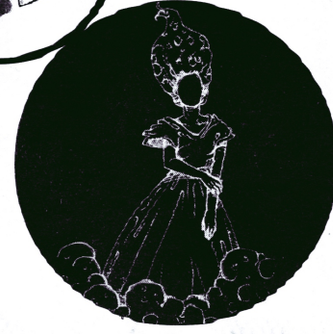

e mail: burkx@hotmail.com

Sağnak yağmur altı hikayeleri...

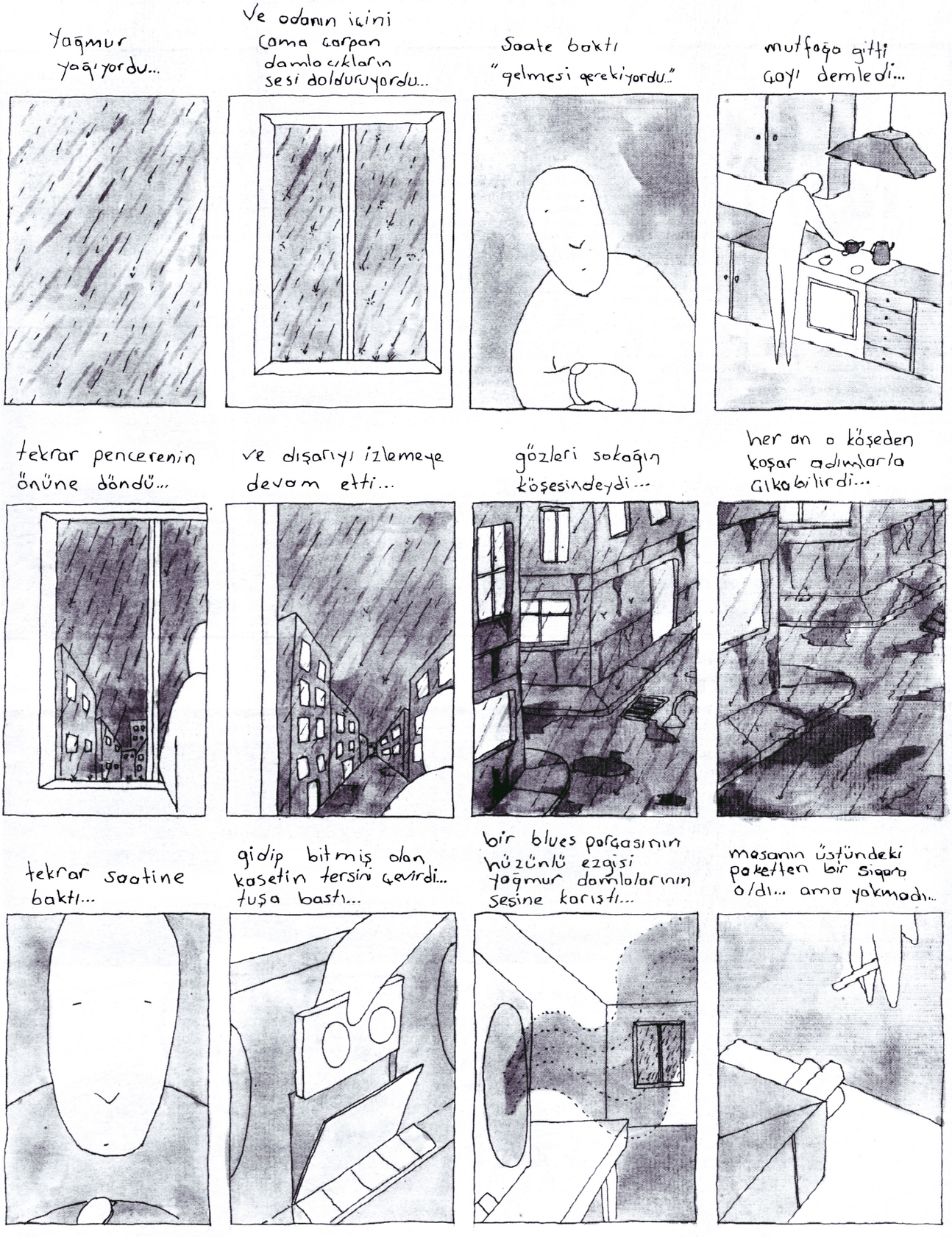

T.Yüksel

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

Soğuk Yağmur altı hikayeleri...

"O gelince çayla birlikte içerim" diye düşündü...

tekrar pencerenin önüne gitti...

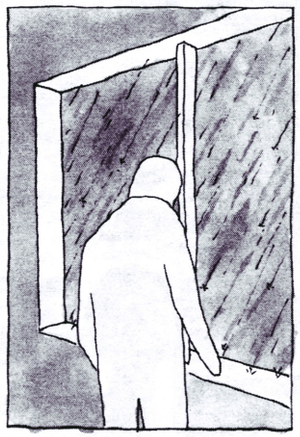

gözleri yine sokağın köşesindeydi...

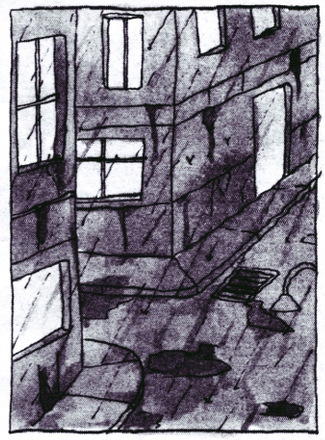

Saatine baktı... "gelmesi lazım."

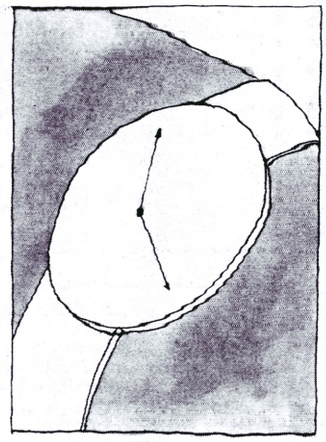

telefonun sesiyle irkildi...

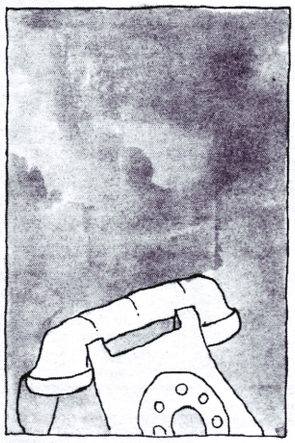

olduğu yerde kaldı...

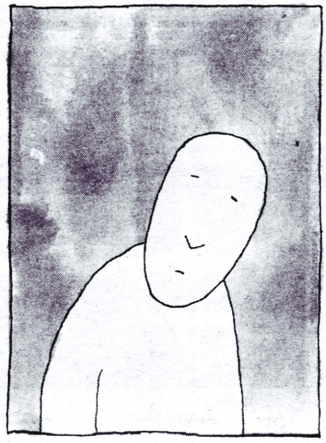

telefon uzun uzun çaldı...

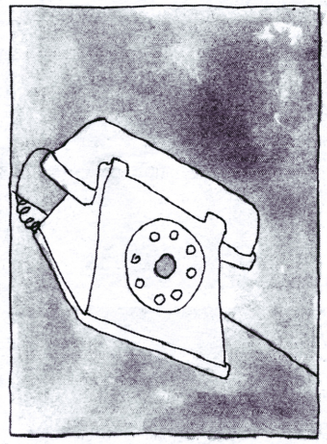

çamadı... çünkü telefondakinin o olduğunu biliyordu...

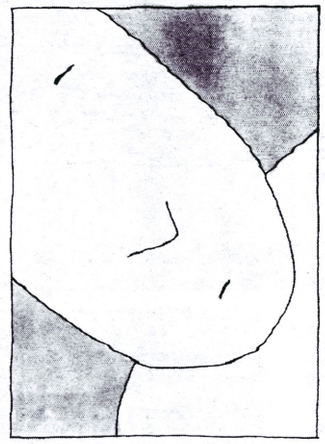

ve gelemeyeceğini söyleyeceğinide...

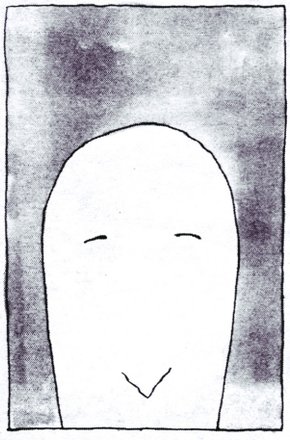

telefon sustu... gözleri sokağın köşesine dikildi...

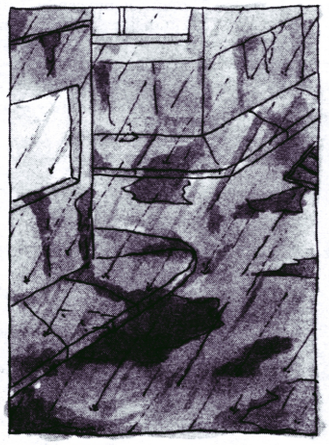

sonra saatine bakti... "gelmesi lazım" diye düşündü...

yağmur bütün hızıyla yağıyordu ve kulaklarında şarkının hüzünlü melodisi dolaşıyordu...

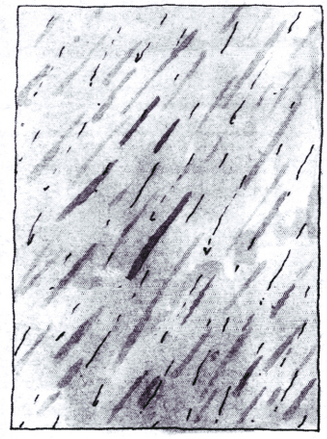

T.Yüksel

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

Aylin ile Melehat çok sıkı dostlar. Yedikleri içtikleri ayrı gitmez. Aylin (esmer olan) evlenme arefesinde olduğu için biraz durgun ama mutlu olduğu gözlerinden okunuyor. Melahat ise durumdan biraz kaygılı olsada bunu dışa vurmuyor.

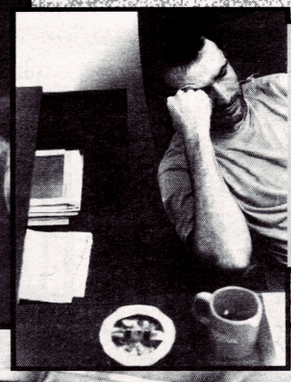

Nişantaşı'nda bir reklam ajansı... Müşteriye verilecek fiyat teklifi için 47 sayfalık bir rapor hazırlandı. Çok acil olduğu için dün gece sabahlandı... Yarım saat önce printer bozulduğu için son 4 sayfanın çıkışı alınamadı... Servisten gelecek olan eleman bekleniyor. Raporun bir saat içinde kuryeye verilmesi gerekiyor...

-çok mutluyum çok... mezun oldum... bitti.. gidiyorum bu okuldan... hadi bay bay... haa bu arada bana destek olan aileme özellikle de babama çok teşekkür ediyorum...arkadaşım hülya'ya da ödevlerime yardım ettiği için çok çok teşekkür ediyorum. o olmasaydı bitirme projemi hayatta yetiştiremezdim. öptüm...

Yer İ.Ü. Edebiyat fakültesi kantini. Kız 23 yaşında Alman filolojisinde okuyor. Bitirmek için iki dersi var. Bütünleme sınavına geldi. Sınava bir saat var. 1 dakika önce arkadaşlarıyla sohbet ederken fotoğrafının çekileceğini anlayıp objektife baktı. Soldaki çocukda 2 yıldır aynı derse giriyor...Bu sınavdan da pek umudu yok...

Geçen ay nişanlandı. İthalat şirketinde çalışıyor. Araba taksidine sıkışınca nişandan gelen takıları sattı...

Eyüp - liman sokak ... Biraz önce köşedeki gençler kahvesinden çıktılar. İhale oynamışlardı. Parti arkada yürüyende kaldı, O da kendisini makasa aldılar diye diğer ikisine bozuk. Şimdi malzemeleri almaya evlerine gidiyorlar. Yarım saat sonra Yeşilpınar'daki halı sahada buluşacaklar. Yukaradaki konfeksiyon atölyesinin elemanlarıyla baklavasına maçları var. Geçen maçı 7'ye 4 kaybetmişlerdi...

Yazısız!...

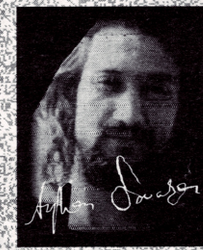

Pota 7 sene önce dikili okulun bahçesinde. Şimdiye kadar yaklaşık 11.000 atış yapıldı. bunun yine yaklaşık olarak 3500' ü sayı oldu. Yaz tatilinde çocuklar bahçeye girmesin diye okul müdürünün talimatı ile müstahdem potanın çemberlerini söker. Çemberlerin hiçbir zaman filesi olmadı. Üst taraftaki seyyar satıcı 2 saat önce geldi oraya... Fazla satış yapamadı. 10 dakika sonra teneffüs zili çalacak... Yarım saat sonra da ikindi ezanı okunacak....

Araba 56 model Playmouth, 3 defa gelin arabası oldu... Bir defada doğum yapmak üzere olan komşularını hastaneye yetiştirdi... Bir iki ufak kazası oldu... Bir ara Taksim-Teşvikiye hattında dolmuş olarak şöföre verildi... Sahibi arkada görülen evde oturuyor... Bankadan emekli... Çok yaşlı olduğu için arabayla ilgilenemiyor... Torunları arada bir arabayı yıkayıp aküsü bitmesin diye çalıştırıyorlar. Bir kaç alıcı çıktı ama satmaya kıyamadı... Marş motoru ve ön takımda problem var...

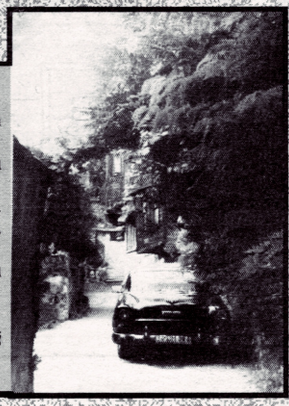

KENT VE ÖLÜM

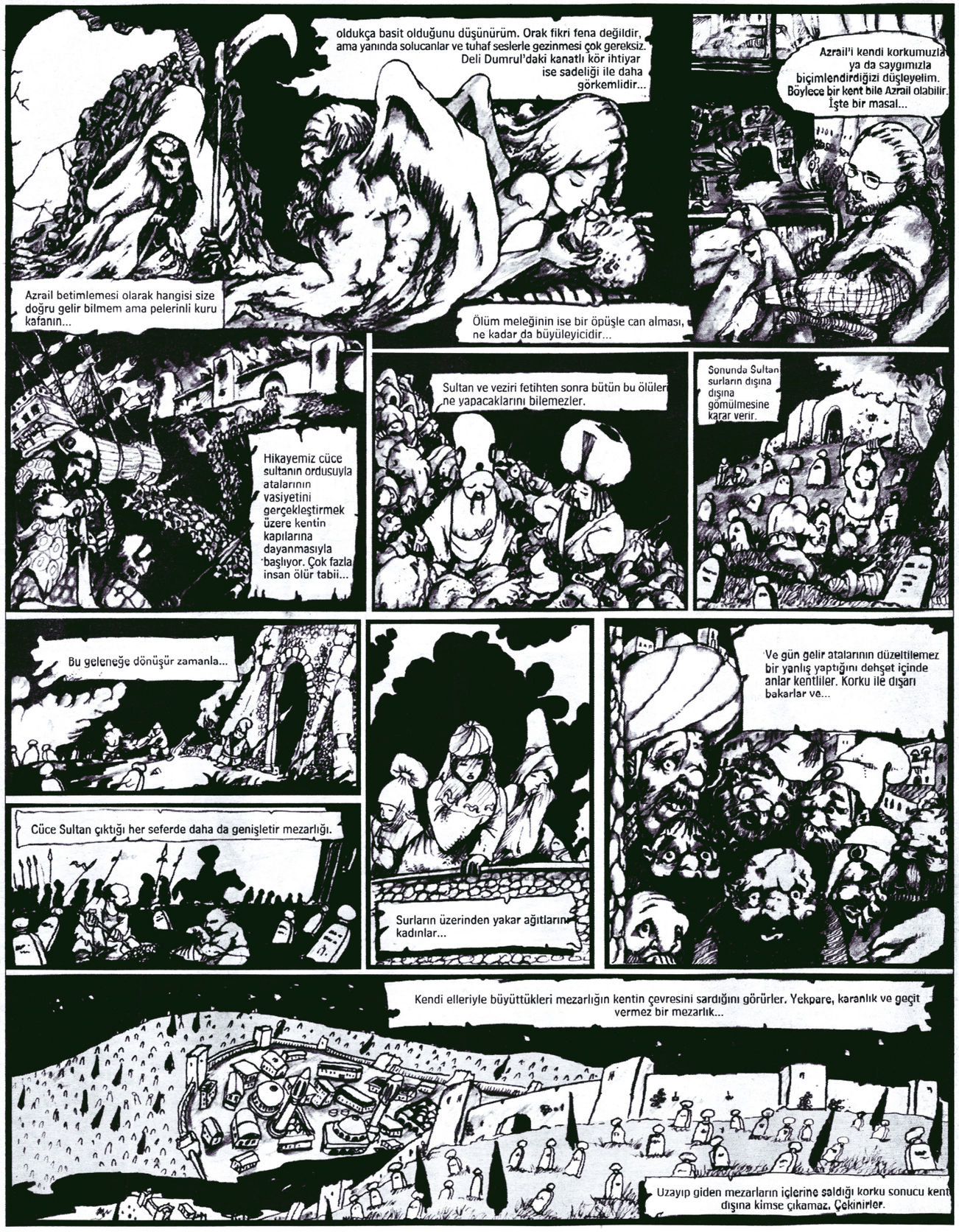

Ahmet Doğa Kaygısız

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

KENT VE ÖLÜM

Ahmet Doğa Kaygısız

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

HER ŞEY YALAN

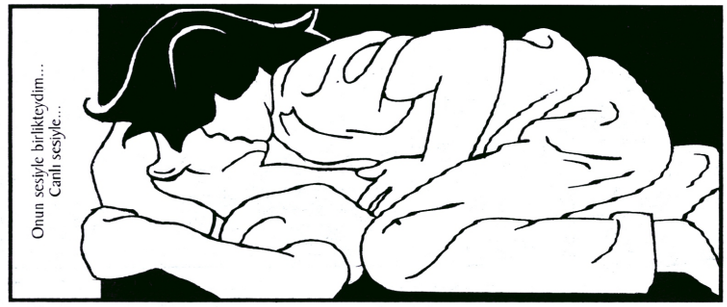

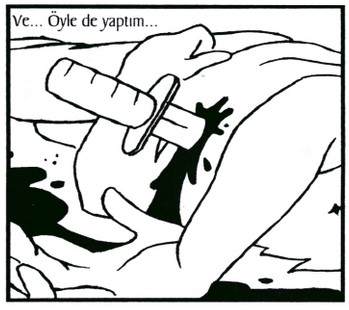

Yazan: Erdal Belenlioğlu
Çizen: Cem Şeker

TRİ LAYLAY Lİ

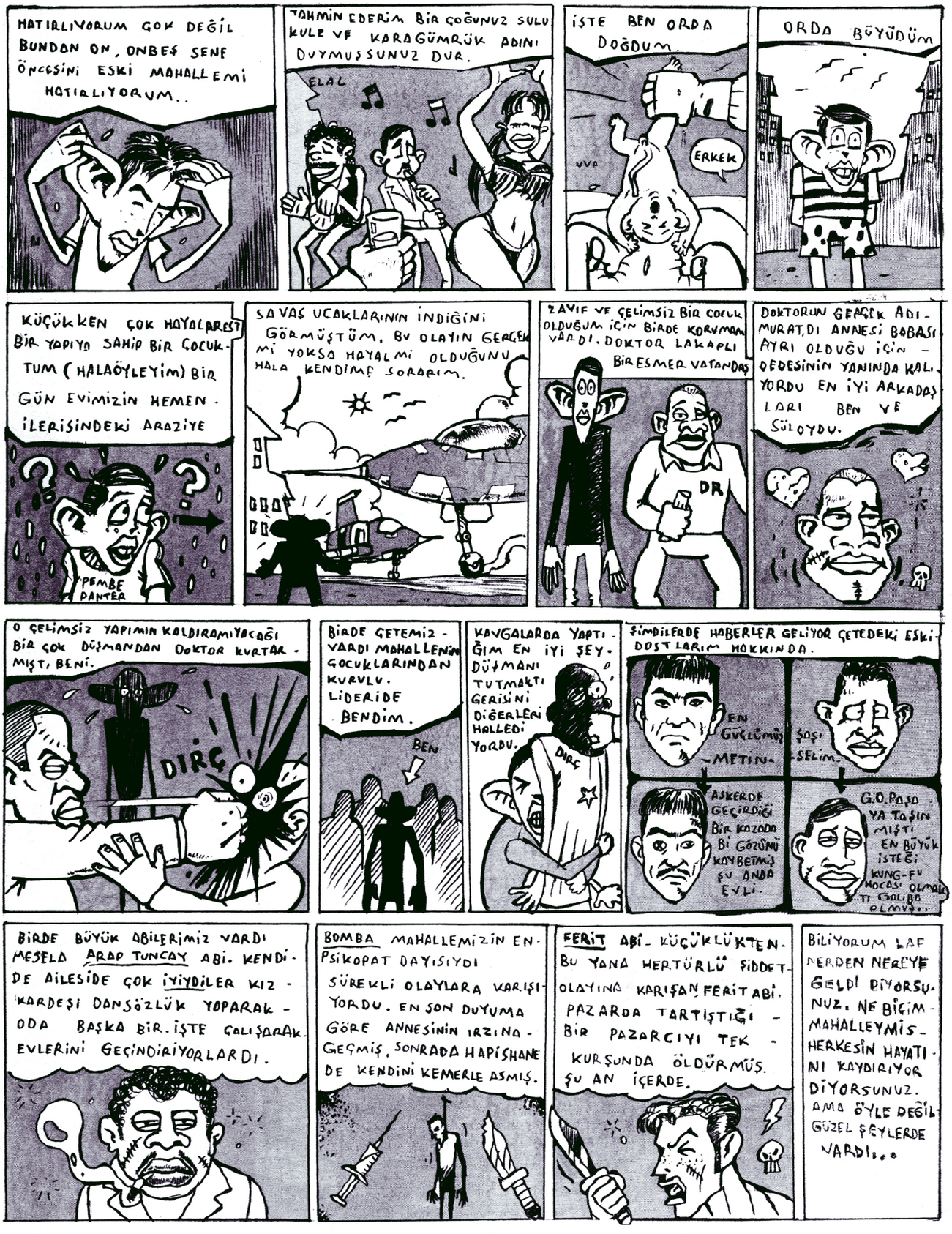

Erkan Ertürk

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

TRİLAVLAYICI

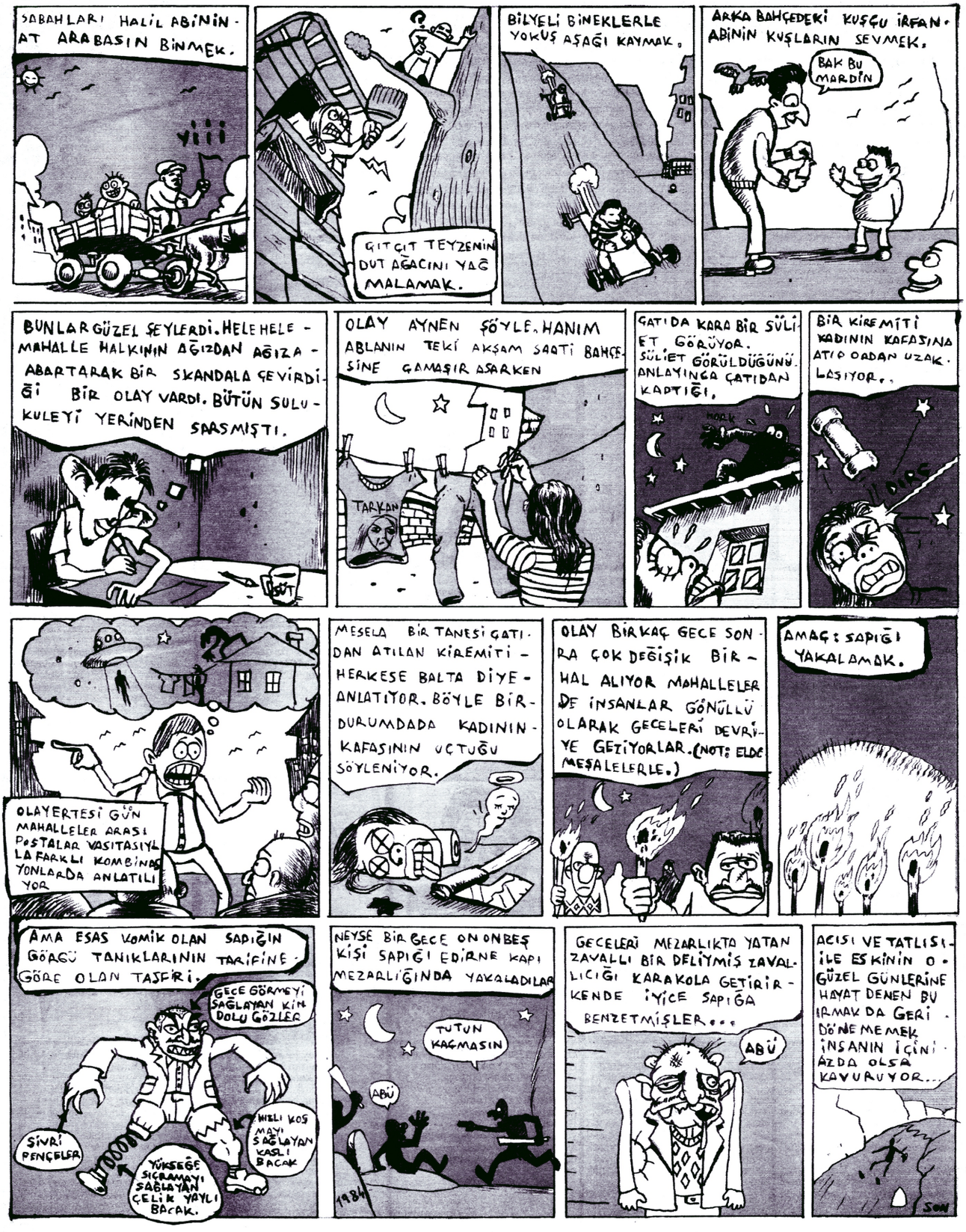

Erkan Emlük

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

BİR ARAŞTIRMA KONUSU NASIL OLUNUR?...

Önce bir mektup geldi dergiye. Sonra mektup sahibi ile karşılıklı fakslaşmalar başladı. Mektup **Fransa-Dijon**'dan geliyordu ve mektup sahibi **Andre Barres**'ti. Mösyö Barres mektubunda dergiyi Türkiye'de tatilini geçiren bir arkadaşının kendisine ulaştırdığından bahsettikten sonra; dergiye hakim olan depresif durumun çok ilgi çekici olduğunu ve bu durumun da hazırladığı bir proje için çok uygun olduğunu yazıyordu. Birlikte bir çalışma öneriyordu. Mektuba iliştirilen faks numarasına önerisini kabul ettiğimizi belirten bir yazı geçtik. Aynı gün bizim verdiğimiz faks numarasına bir fotoğraf ve ne yapmamız gerektiğini anlatan eden bir yazı geldi. Yapmamızı istediği çalışma şuydu; derginin yazar ve çizerleri (katılmak isteyenler) fakslanan fotoğrafı birbirinin çizimlerine bakmadan çizecekti. Elemanlar arasında gönüllü olanlar bu çalışmayı yaptı ve Fransa'ya fakslandık. Ek olarak da kendi şartımızı yazdık." Çalışma sonuçları bize bildirilecek ve bizde bunu yayınlayacaktık." Ertesi gün Mösyö Barres 'den şartımızı kabul ettiğini bildiren bir yazı geldi ve yazdığı kısa bir açıklamada; Proje konusu her ne kadar çizimlere bakıp ruhsal portre çıkarmak gibi gözüksede asıl konunun bu olmadığını (zaten dergi eline geçtiği zaman dergideki çizimlerden bunu yaptığını) **asıl konunun bu kadar ileri derecede ruhsal rahatsızlıkları olan kişilerin** bir araya gelip nasıl kollektif bir çalışma yapıp dergi çıkardıkları idi. Sonuçların dergide yayınlanmasından büyük bir sevinç duyacağını ve hazırlamış olduğu projenin (bu bir kitap) ana konusunun da **" çeşitli ruhsal hastalıklara sahip kişilerin bir araya gelip kollektif çalışma yapmaları"** olduğunu notunda belirttikten sonra şöyle devam ediyor ; "Derginiz kitabımda anlatıklarımın en önemli kanıtı. Kitabın yazımı bittikten sonra çalıştığım okulun (sourbonne-psikoloji) bilim kuruluna kitabımla birlikte ek olarak sizin de derginizi vereceğim..." Neyse bize gelen çalışma sonuçlarının özeti aşağıda...

Erkan Ertürk (Paranoyak):
Vampir yorumu, fazladan eklenmiş dişler, korkak ve paranoyak bir yaklaşım. İnsandaki en ufak saldırgan ifadeyi kaniçici sömürgen bir yapı gibi görme eğilimi var. Tırnaklardaki kıvrılma da bu eğilimi destekliyor. Sadece kurşun kalem kullanımı bastırılmış kişiliği yansıtıyor. Kendi içinde oturmuş sistem kolay kolay farklı bir yapıyı kabullenme imkanının olmadığını gösteriyor.

Erdal Belenlioğlu (Manik):
Herşeyi komikleştirip, hayatı komik bir perspektifden görme felsefesi oturmuş. Yer yer çizgi kalınlığının arttırılması ile verimiş gölge etkisi aslında fark edilmesi istenmeyen diğer kişiliğin göstergesi. Figürün çevresinde piskolojik etkiyi belirginleştirmek için çizilmiş detaylar içsel dünyanın zenginliğini ifade ediyor.

Cem Şeker (Psikopat):
Hayatı bir evet hayırlar sinsilesi olarak algılamak herşeyi salt doğru ve yanlış yargısı ile değerlendirmek. Keskin grafik etkisinden anlaşılıyor. Ve bu aşırı kontrollü kişilik habercisi. Fazla kontrollü davranmanın getirdiği baskı patlamaya ve ne yaptığını bilmeden dolaşmaya neden olabilir.

Ayhan Savaşan (Psikopat):
Herşeyi ciddiye alma, detay görme açısından gösterilen aşırı çaba, gözlerini veya ellerini kaybetme, üretim kabızlığı yaşama, korku ve paranoyasını getirir. Silik tonlama yapmanın ardında da özgüven eksikliği var. Çinilerdeki keskinlik, saldırgan yönünü ortaya koyuyor.

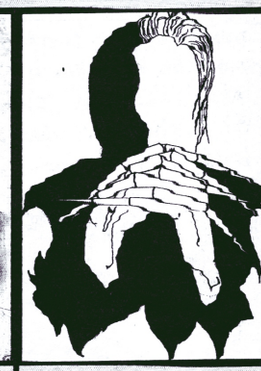

Turgut Yüksel (Pasif Agresif):
Yüzdeki boşluk, ifadelerdeki yalancı taraftan etkilenildiği anlamına gelebilir. Tırnakların abartilmiş olması, korkunun doğurduğu pasif agresif durumun ifadesi olabilir. Parçalanmış ceket saldırma isteğinin arttığı anlamına gelebilir. Yeryer detaylı saç telleri, gerçekleri görüp, bunları yadsıyan bir kişilik göstergesidir.

Şeref Erol (Depresif):
Yaşlanma etkisi, çökme, yorgunluk gibi yorumlar, depresyon olma ihtimalini güçlendirir. Mistikler, bilgeler, olağan üstü güçlere sahip kahramanlar, yaşamın gerçeklerinden kaçış anlamına gelebilir. Yaşadığı hayattan memnun olmadığını ama bunuda reel olarak değiştiremediğini görüp kendi hayal dünyasına kapanması riski olabilir. Üstüste gelen kötü durumlar, sıkıntılar, kişinin kendi hayal dünyasından hiç çıkmamasına neden olabilir.

Doğan Güneş (Psikopat):
Hayatı modelleme, formüle ederek algılama kullanım kolaylığı, Bütünü görme ve akılcı yaklaşım yeteri kadar çizgi kullanımı daha fazlasının gerekmediği düşüncesi, tüm bunlar yaşamın karmaşası ve çelişkilerinden kaçabilmek ve rahat bir yaşam özlemi çekmekten olabilir. Bu hayatı otomatik pilotta yürütmek gibi bir şey dir. Bu da hayal etmek için daha çok olanak demektir.

Ömürden Bakaçhan (İçe Dönük):
Kişinin yorumunda taramaların yüzeysel ve bir tel örgü gibi kullanılması, kendini kapattığı veya kapatıldığı kafes içinde hissetmesinden kaynaklanıyor olabilir. Espiritüel bir bakış açısı ile yumuşatılmış keskin taramalar, detaylı görüş sahibi olduğunu ve herşeyi fark edip görmezden geldiğini anlatır.

M. Şeref Özsoy (Manik Depresif):
Kişinin burda çizim konusundaki yetersizliği bir kenara bırakılırsa ifadelerdeki manik depresif etki gölge dtaylarını verme ve gerçekçi olma çabası hayata bakış açısının detaylı olduğunu gösteriyor. Tırnakların ihmal edilişi (çizim detay kaygılı olmasına rağmen) göz ardı edilen yada hiç görülmemiş gibi davranılan şiddet eğilimini gösteriyor. Kişi belkide kendisindeki agresif yönü saklamaya çalışıyor.

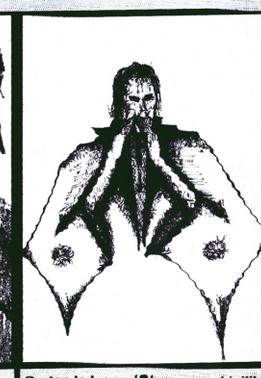

Sertaç Işıkman (Oturmamış kişilik):
Çizim yetersizliğini burada da görüyoruz. Daha bir huşu içinde sakin ama hin bir düşünceyle yorumlanmış çizim, yüzeyde kalma ve dışarı çıkamama (3 boyut açısından) kişiliğin tam olarak dışa vurulamamasından kaynaklanıyor olabilir. Dışa vurulamayan içerde saklanan çocuk benliği sosyal veya ailevi baskının sonucu olabilir. Bu iletişim bozukluğuna hatta anti-sosyal bir yapının oluşmasına neden olabilir.

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her **PERŞEMBE** bayilerde...

TEFRİKA NO:5
NASIL ZENGİN OLUNUR

Şöyle ki:

ekim ayı sayısal loto tahminleri

1.hafta: 8 11 17 23 41 49

2.hafta: 3 4 8 23 33 43

3.hafta: 5 8 13 23 42 45

4.hafta: 8 9 14 23 24 25

(8 ve 23 rakamları bankodur)

VEYA

yine ekim ayı Milli Piyango tahminleri

ayın 9'u için: 239875

ayın 19'u için. 984761

ayın 29'u için: 550982

YADA

bu ay para getirmesi muhtemel borsa kağıtları

kaçın

hiç girmeyin

kaçın

elleşmeyin

O DA

olmadı tek geçilecek atlar

Iceberg

Ginza

Cristo(Kumun Kralı)

Egebatur(Kısa mesafede kollayın)

SİNİR HARBİ...SİNİR HARBİ...SİNİR HARBİ...
SİNİR HARBİ...SİNİR HARBİ...SİNİR HARBİ...
64 SAYFA...KİMLER YOK Kİ...ŞAHANE DERGİ..ÇOK YAKINDA
...BELKİ BU AY İÇİNDE...

Erdal Belenlioğlu

Pazar pazar flim alınmasını sağladığı için Serhat' a Teşekkürler

DİALOG

dergi içi geyiği - 1-

Ş.E- dergiye reklam alalım mı?
T.Y- alalım da kimden alıcaz...
Ş.E- peyote'den alalım
T.Y.- iyi alalım... git konuş...
Ş.E- ne diyeyim...
T.Y- dergiyi gösterirsin bize reklam verin dersin...
Ş.E- tamam... para konusunda ne diyeyim...
T.Y- para konuşma, bira olarak konuş
Ş.E- nasıl yani...
T.Y- bir yıllık anlaşma yapalım...her sayıda onların ilanını girelim ... onlarda bize 365 tane bira versinler...
Ş.E- aaa çok güzel be... ama biz kalabalığız bir bira bize yetmezki...
T.Y- hergün içmeyiz bizde...haftada bir gideriz yedi tane içeriz...herkese yeter o zaman...
Ş.E- aaa çok şahane be...zen'in çıktığı gün gideriz onlarıda dinleriz....
T.Y-..... .....

-2-

E.E- derginin ismini duyuralım bir şekilde....
E.B- dergiyi yakalım....
E.E.- ?....??...

FLAŞ..FLAŞ..FLAŞ...
Yayıncılık dünyasının tüm zamanlardaki en
ŞAHANE
transferi geliyor... bekleyin

DİĞER YAYINLAR

KYBELE
Aylık Şiir Dergisi
bulabileceğiniz yerler:
Taksim:Mephisto-Pentimento-Şiirci-Bulunmaz Kültür Merkezi
Avcılar:İletişim Kitabevi
Bakırköy: Altamira Kitabevi-**Eski ve yeni sayılar** Taksim ve Kadıköy'deki **Liman**'larda

ŞEBEK
Heavy Metal Fanzin
her cuma bayilerde

DİNOZOR
Ana Muhalefet Dergisi
Her Cuma bayilerde

ANONİM

İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Levent Tokser / Yayın Yönetmeni : T.Yüksel
Bu Sayıyı Hazırlayanlar: Aptallika, Bitap, B+E, Ömürden Bakaşhan, Erdal Belenlioğlu, Şeref Erol, Erkan Ertürk, Sertaç Işıkman, Ahmet Doğa Kaygısız, Murat Oğurlu, M. Şeref Özsoy, Cem Şeker, T.Yüksel
Grafik: Sertaç Işıkman. Baskı: İlkbak Matbaası /880 40 75
Dağıtım: Bir-Yay A.Ş. / Adres: İmam Adnan Sok. Çağatay Han No: 11/50 Beyoğlu/İst.

HAYVANVAT BAHÇESİ yayıncılık
Turgut Yüksel

YOKEDİCİ

kadın- sana birşey söylemek istiyorum...
adam- dinliyorum...

kadın- söyleyeceğim şey aslında çok basit ama nereden başlayacağımı bilmiyorum...
adam- bir yerden başlamana gerek yok sadece ne söylemek istiyorsan onu söyle...

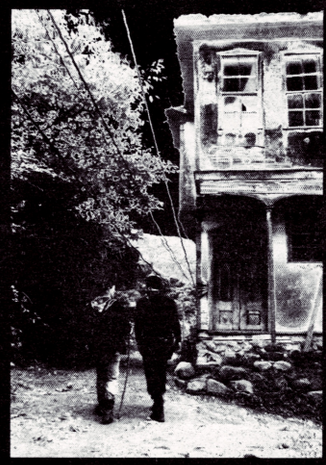

kadın- ben ayrılmak istiyorum...
adam- evet...söyleyeceğin şey çok basitmiş bende basit bir soruyla karşılık vermek istiyorum...neden?...

kadın- herşey çok monotonlaştı...heyecan yerini bıktırıcı bir sıkıntıya bıraktı...
adam- seninle aynı fikirdeyim...

kadın- o zaman isteğimi kabul ediyorsun..
adam- sadece bu konuda aynı fikirde olduğumu söyledim...

adam- elini ver...
kadın- mersi...

kadın- peki bir önerin varmi?...
adam- ilişkimizi tekrar gözden geçirelim, hatalarımızı bulup onları yapmamaya çalışalım...

kadın- bu konuda defalarca konuştuk... defalarca yeniden başladık ama her seferinde yine aynı şey oldu... birbirimizden sıkıldık ve birbirimizin hayatını yemeye başladık...
adam- ben ayrılmak istemiyorum...

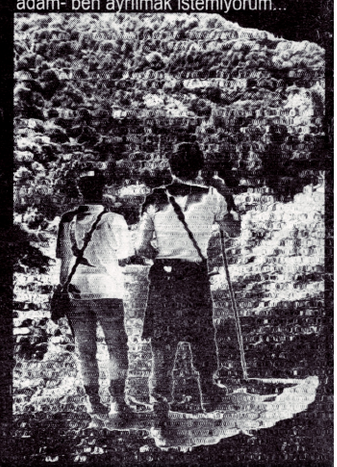

kadın- emin misin?...
adam evet...

kadın- ama ben kararlıyım...

T. YÜKSEL

Aksak Kurbağa artık haftalık...Kasım ayından itibaren her PERŞEMBE bayilerde...